

ческо огледало, има и едно духовно огледало. И за да спасите дъщеря си, или сина си отъ какъвъ и да е порокъ, ще ви съвѣтвамъ да спазвате едно правило: нека се оглеждатъ! Срѣщамъ нѣкой човѣкъ, огледамъ се въ него, видя хубава черта, казвамъ си: бихъ желалъ и азъ да имамъ тази черта Единственото нѣщо, което ни прѣпятствува, че не можемъ да запомнимъ своя образъ. Като се оглеждамъ въ огледалото, ще видя една своя черта, която не харесвамъ и ще искамъ да я поправя. За въ бѫдеще, учителът трѣбва да казва на свойтѣ ученици, момченца и момиченца, да си носятъ въ джеба по едно хубаво, крѣгло огледалце. Скарать се нѣкое момченце и момиченце, учителът ще имъ каже: я си извадете огледалцата и се огледайте! Дѣцата като се оглеждатъ, ще се поусмихнатъ и учителът ще започне своята лекция. А сега, като се скаратъ нѣкои дѣца, учителът ще каже: „Слушай тамъ, Добчо, знаешъ ли защо баща ти те е изпратилъ въ училището?“ Хмъхъ — не знае. — Не зная, Господинъ Учителю! Ти тамъ, Марийке, защо те е пратилъ баща ти на училище? — Не зная, Господинъ Учителю! Азъ зная и други случаи отъ живота на българскитѣ учители. Учителът се кара на тия двама ученици, тѣ не могатъ да му отговорятъ нищо, но става трети ученикъ и, безъ да го питатъ, казва: „Господинъ Учителю, азъ зная защо дойдохме на училище. Да ни учишъ, Господинъ Учителю. Но и ти, Господинъ Учителю, нѣма да си гърчишъ лицето, нѣма да правишъ сѫщото като настъ. Ние се караме и биемъ, защото сме глупави, но ти нѣма да употребявашъ прѣкката. Ние не сме толкова глу-